

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR SZOLIDARIZMUS LAPJA

„MINDEN EMBER ANNYIT ÉR, AMENNYIT TUD S AMENNYIT PRODUKÁL!”

Egyes szám ára tagoknak . . . 10 fillér
Előfizetési díj egy évre . . . 2.— pengő
Intézményeknek, magánosok-
nak egy évre 20.— pengő

FŐSZERKESZTŐ:

PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 20—22. sz.
Telefonszám: 30—0—02

Bornemisza Géza miniszter beszéde az egri jubileumon

5. Eligazítás: febr. 3., hétfő.

1849. május 6-án két mozgalom indult el Kölnből. Az egyiket, a szociáldemokrata szakszervezetek megalapítását Marx Károly indította el. Ugyanebben az időben tartotta Kolping, a cipészinasból lett pap, az első katolikus legényegylet megalapítását — elindítván ezzel a másik mozgalmat. Ebben a korszakban kezdődött tulajdonképpen a gazdasági életnek a liberalizmus jegyében való átalakulása. Évszázados intézmények, a gazdasági élet rendjét szabályozó korlátok bomlottak le és ezek helyébe a gazdasági élet hatóerejeként a korlátlan szabadverseny lépett. Az egyén törekvéseinek korlátlan érvényesülése és a szabadverseny megbontotta a régi patriarkális viszonyt a munkaadó és munkás között. A munkaadó a munka céljában csak a maga számára elérhető hasznot látta, míg a munkás csupán munkabéren át nézte a munkát és annak gyümölcseit. Mindketten megfeledeztek arról, hogy a munka nem árucikk, hanem Isten ajándéka, amely a család és a nemzet számára biztosítja a haladást és a boldogulást.

A munkás anyagilag és erkölcsileg a kereslet és a kínálat kalmár-méregére került és sok esetben a gazdaságilag erősebbek prédájá lett. Két kéz nyult az említett napon az elesett és reménytelen munkásság felé. Az egyiket — Marx Károlyt, a hideg, teoretikus meglátások vezették. A másikat — Kolpinget, egy küzdelmes munkáséletben eltöltött tapasztalatok és melegen érző emberi szíve vezette. Ha végig nézzük a két mozgalom történetét, akkor megállapíthatjuk, hogy az osztályharca, épült munkásmozgalom mindenütt a hatalomszerzés útjára lépett. A szociáldemokrata munkásmozgalom nyomában azonban mindenütt a kiábrándulás, a csalódottság, a keserűség és reményvesztettség járt. A másik mozgalom, Kolpingé, nem tört világi uralomra. E helyett felgyújtotta az emberek lelkében a felebaráti szeretet szikráját, az emberi megértést és a jó-

ságot. Munkája eredménye az emberi lélek megnevesedése és a munka megbecsülése lett. A műhelyekben kialakult ismét az igazi munkaközösség, a munkatársak kölcsönös szeretete, amellyel Kolping újból összehozta az alkalmazottakat a munkaadóval. Nem vitás, hogy el kellett buknia annak a mozgalomnak, amely gyűlöletre és ellentétet szítására épült. Az eredmények mutatják, hogy a Kolping-mozgalomnak kell győznie, amely a szeretet és a lelkeség ápolását hirdeti. Kolping meggyőződéssel hirdette, hogy az ember haladásának, a nemzetek boldogulásának alapja a munka. De a munkának csak akkor van igazán értéke, ha az ember azt nem mint egy gépalkatrész végzi. A lelkét, egyéniségét pedig csak az tudja belevinni a munkájába, aki szereti a munkát és abban nemcsak a hasznot és bért látja, hanem a munka végzése közben is szem előtt tartja a család és társadalom eszményeit.

A szeretet a leghatalmasabb szociális erő a Földön és a tevékeny szeretet meggyógyít minden sebet, amit az ember az élet küzdelmeiben kapott. Kolping ennek a szeretetnek a jegyében vezeti át az ifjúságot minden problémáján keresztül, hogy belőlük tisztességes iparosok, tisztességes családapa és a társadalomnak hasznos tagjai legyenek.

Bornemisza Géza miniszter beszéde a Keresztény Iparosok kongresszusán

Ha a gazdasági élet rendjének alakulását figyelemmel kísérjük, akkor meg kell állapítanunk azt, hogy a háborúelőtti idők materialista, osztályharcos világtérfogása világszerte letűnőben van és helyette egyre jobban kidomborodik a keresztény etika alapján nyugvó gazdaságpolitika jogosultsága. A keresztény etika érvényesülése a gazdasági életben azt

Az az összekapcsolás, amit Kolping a vallásos élet és a gyakorlati pályára való nevelés előkészítése között létrehoz, az természetesen jelenség, mert az egyéniség és a világszemlélet kialakításában a legfontosabb szerep a vallásnak jut. Csakis az emelkedett szellemű iparos és munkás lelkében lehet feltételezni a hivatás öntudatát, amely a pontos és lelkiismeretes munkának elengedhetetlen feltétele. Csakis a hívő ember tud tökéletesen megfelelni kötelezettségeinek, amelyek a hazával, embertársaival és családjával szemben terhelik. Természetes — és ezt maga Kolping is hangsúlyozta, — hogy a legényegyletek nem képesek egyedül megoldani az iparos- és munkásifjúság problémáit, ehhez az állam és a társadalom támogatására is szükség van. De az is kétségtelen, hogy e problémák megoldásánál nem lehet nélkülözni azokat az eszméket és irányelveket, amelyeket Kolping hirdetett. A lelkeség ápolása, egybekapcsolva szilárd jellem kialakításával, valamint gyakorlati ismeretek fejlődésével, az az út, amelyen a kisiparosságnak is haladnia kell. Nem elégséges, hogy a kisiparos, úgy ahogy, megtanulja a mesterséget, hanem a saját foglalkozása művészenek is kell lennie, hogy munkájának gyümölcsét élvezhesse és vevőkörét megtarthassa.

jelent, hogy a munka nem egyszerű árucikk és minden embertársunknak joga van arra, hogy emberhez méltó megélhetését munkával biztosítsa. Meg kell tehát védeni a dolgozó társadalomnak, elsősorban a munkás-ságnak a keresztény emberi méltóságából folyó jogait: lelkét, egészségét, otthonát, munkabéretét. El kell ismerni és érvényesíteni kell a kis-

emberek jogait és össze kell egyeztetni az individuális és szociális irányt a keresztény világfelfogás alapján.

Magánvagyon kétségkívül hatalmas hájtörőgője a munkának. Ez teszi lehetővé a földi javak termelését, azonban e javak feletti uralom még sem lehet az egyén kizárólagos joga, mert azokkal vagy kell rendelkezni, hogy a társadalom egyetemének hasznára válják.

Amikor ennek az új gazdaságpolitikai felfogásnak irányelveit kibontakozva látjuk, akkor lehetetlen meg nem emlékeznünk két nagy pápáról, XIII. Leórol, aki több mint 40 évvel ezelőtt a *Reum Novarum* című enciklikában fektette le a keresztény etikán nyugvó gazdaságpolitikai irányelveket és a másik nagy pápáról, XI. Piusról, aki Quadragesimó annó című enciklikájával egészítette ki elődje hatalmas alkotását. Ez a két enciklika lett a modern szociális törekvéseknek alapkönyve és az ezekben foglalt alapelveket nemesak a világ katolikus társadalma, hanem a többi keresztény felekezetek is magukévá tették, sőt magáévá tette azokat a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal is, ami világosan megállapítható a Hivatal

első elnökének, Albert Thomasnak azokból a szavaiból, hogy „az a mozgalom, ami a katolikus egyház kebelében a *Reum Novarum* enciklikából kinőtt, esoríthatatlanul érvényesíti gyümölcsöző erejét.”

Ezek a gondolatok merülnek fel lelki szemem előtt, amikor a m. kir. Kormány képviselőtében megjelentem a kongresszuson. Örömmel hoztam a kongresszus tudomására, hogy a m. kir. kormányt is átláthatják ezek a törekvések és máris megindultunk a szociális alkotások útján. Különös gondot fordítunk az iparos társadalom gazdasági és szociális problémáira, az ipari ifjúság szakképzésére, lelkükben a hivatás öntudatának a felébresztésére, a keresztény etika és a hazafiság gondolatának ápolására, egyezőval a keresztény világszemléletnek a gyakorlati életbe való átültetésére.

Miután jól tudom, hogy a kongresszuson résztvevő országok illusztris képviselőit kivétel nélkül ugyanezek az eszmék és gondolatok hatják át, a m. kir. kormány levében meleg szeretettel üdvözlöm a kongresszust és annak résztvevőit és Isten áldását kérem a kongresszus munkásságára.

Könyvtáraink

6. Eligazítás: febr. 10. hétfő.

Ha nem lenne olyan végtelen szomorú, mosolyogni lehetne azon a naivitáson, ahogy ma könyvtárt szerveznek, könyveket szereznek, könyvtárt kezelnek és könyveket olvasnak az egyletekben. Rendszerint a könyvek a fontosak, nem is az olvasás, hanem a „könyvtár”. S itt is az a lényeg, hogy minél több könyv legyen benne. Könyvtárt manap legtöbbször úgy „gyűjtik” össze: 10 és 20 filléres sárka, kék, rózsaszín könyvek, ponyva- és detektívregények tömkelege gyűlik így könyvtárnak.

A tanonek egyszer nálam tudtom nélkül elkezdtek könyveket gyűjteni „tanonekönyvtár”-ra. Sikerült még időben elkoboznom a „könyvtárt”, ahol Zólatól kezdve Nick Carterig fedél nélküli, tépett, piszkos állapotban mindenféle olyan könyv volt található, amely nem való és nem hasznos tanonek kezébe. A régebbi könyvtárainkban a régi divat szerint megtaláljuk regényiroink sorozatát diszkótesben. (Marlitt összes művei stb.)

Nekünk, modern, fiatal embereknek tehát mi itt a teendőnk?

1. Az ember egy „könyvtárt” valami céllal kell hogy berendezzen és könyvet valami céllal kell hogy olvasson. E célok közül a legáltalánosabb: az ember unatkozik, tehát szórakozni akar, esetleg felüldülni akar, esetleg izgulni akar. Ezeket a célokat inkább negatív céloknak nevezünk; „modern” fiatalember ne unatkozzon. A másik az inkább pozitív könyvgyűjtés és könyvolvasás: tudományos, orvosi, egészségügyi, szakmabeli, ipari, közgazdasági, kereskedelmi, társadalmi, filozófiai, nemzet-történeti,

társadalompolitikai, gazdaságpolitikai könyveket gyűjtők és olvasók; vagy lelki élet fejlesztést, vallás-erkölcsi életfejlődést, kulturális önművelést szolgáló könyveket gyűjtők és olvasók; vagy aktuális kérdéseket tárgyaló könyveket, utleírásokat, életrajzokat stb.

2. Ezen céloknak megfelelően próbálunk „könyvtárt” összeállítani: a) saját magunk, családunk és jövendő családunk részére, b) Egyleteink részére.

A hangsúly nem azon van, hogy mennyi könyvet szereztem magamnak és mennyi könyv áll a könyvtárban, hanem azon, hogy milyen könyvet szerezek meg magamnak állandó használatra, vagy az egyleti tagoknak állandó olvasására.

3. eljárás mód a következő: Az elnök által kieszemelt könyvet

a) először vagy a hétfői gyűlésen, vagy pedig az egyleti fuokból álló, úgynevezett „Könyvbarátok Társaságában” általában ismertetni, az író célját, a könyv tartalmát röviden, de ne úgy, hogy az érdekes-ségét elvegye, hanem úgy, hogy azt inkább emelje. Felhívja esetleg az olvasó figyelmét a könyv speciális stílusára, tartalmi, eszlekménybeli szépségeire, nemkülönben az esetleges hiányokra. Az ilyen alkalmakkor, különösen az első esetekben általában kell beszélni a regényírás és a történetírás módozatairól, a regények jó és rossz jellemalakjairól, az írók szándékairól, világnézeti alap-problémákról, az olvasás módozatairól, stb.

b) Ezen általános ismertetés után a 3–4–5 példányban megvett könyvet kiadom olvasásra. Felhívom a tagok figyelmét arra, hogy a nekik

különösen tetsző dologról, megfigyelésükről, közben tán a gondolataikról vagy az esemény folyamán támadt elhatározásairól egy kis jegyzetet készítsenek.

c) Egy hónap múlva következik az elolvasott könyv megbeszélése. Ez itt a legfontosabb. Itt következnek a tanulságok levonása, világnézeti szempontból a könyv hasznos gondolatainak magunkban való elmélyítése, a könyv tanácsainak kitermelése, gyakorlati életünkbe való átültetése, stb.

4. Ha egy-egy esztendőben a tagok műveltségének, élethivatásának céljainak, lelki szükségleteinek igazán megfelelő 6 könyvet sikerült több példányban megvennem, azt a tagok javarészevel, vagy legalább a legjobbjával átolvastatnom, olvasás után megbeszélnem, százszázaléki elártem azt, amit könyvtár-beszerezéssel és könyvolvasással elsősorban elérnem kellett. Természetesen ez nem zárja ki, hogy nem ártó, szórakoztató regényeket is szerezzek be azok részére, kik a könyvolvasással nem komoly célok előérése miatt akarnak foglalkozni. És az is természetes, hogy a könyvvásárlásnál nem szabad csak az újságok halandzsára és reklámjaira adni. Továbbá megjegyezzük, hogy vannak könyvek, amelyek az irodalmilag művelt és irodalommal és talán még költészet-tel is foglalkozó tisztviselőtársadalom részére jók, ellenben az iparosifjak részére minden haszon nélküliek. Főleg, ahol világnézeti kérdécek is lényegesen belejátszódnak (és hol nem?), csakis a legjobb helyről ajánlott könyveket vásároljuk.

5. a) Magánkönyvtárunk és egyleti könyvtárunk milyen könyvek-ből álljon tehát? Hát a legnékülözhetetlenebb könyv az újszövetség: Szentírás és még egy-két olyan könyv, amely Krisztus és az apostolok életét hozza egészen közel és hozzásegít engem első programotunk megvalósításához „Krisztus és én mi ketten együtt masíro-lunk”. Tehát ennek a Krisztussal való együttesnek megszerzését, biztosítását, ápolását szolgáló könyvek.

b) „Ismerd meg magadat” elv alapján az ember testi, lelki életéről, a test és lélek együtteséről szóló magasabb iskolákat nem végzett ember előtt is érthető módon megírt tudományos munkák. Ide tartoznak a házasságról, családi életéről szóló, egészségügyi, filozófiai, biológiai, pedagógiai, pszichológiai, — természetesen fiatalok kezébe való és előtűk érthető — tudományos munkák és általában azok a könyvek, amelyek segítségével minél eredményesebben tudjuk valóra váltani az egyesület második programpontját, család-alapítók, család-entartók program-pontját.

c) Az élethivatásnak, a különleges szakmáknak, abban való tökéletesítésnek dolgát, útját szolgáló legmodernebb könyvek.

d) Az egyleti tagokból vezetőket akarunk nevelni a közélet, az ipari, egyházközségi közélet részére. Itt számításba jönek mindazok a könyvek, melyek az illető közélet vezetésehez szükséges ismereteket és legújabb ismereteket szolgáltatják,

szóval, amelyek az egyesület harmadik programpontjának gyakorlati megvalósításával sietnek a tagok segítségére.

e) Nemesen szórakoztató és felüldülést szerző könyvek; utleírások, életrajzok, technika dolgai, földtörténettel, csillagvilággal, kémiaiával, biológiával foglalkozó könyvek, művészetekkel, magyar művészettel foglalkozó könyvek, magyar és világtörténelemmel foglalkozó könyvek, komoly vagy legalább jóindulata regények.

f) Az egésznek a szellemi és tech-

nikai lebonyolítását a 3. B) csoport tagjai végzik, kik remélhetőleg módot találnak arra, hogy a könyveket tényleg olvassák is, hogy a fentebb elmondottak, könyvolvasási mód-szerek gyakorlatban megvalósíthatóak, a könyvolvasásról statisztika vezetessék, hogy a könyveket el ne lopták, össze ne piszkítsák, tagok helyett félfaluvál végig ne olvastassák stb.

Minden ilyen dologban, minden könyvtár- és könyvügynben a Központ ezután is szívesen áll rendelkezésre, a könyvek olcsóbb beszerzési forrását illetőleg is.

Az egri jubileum

November 24-én bensőséges ünnepet ült a történelem özöndus levegőjével telített Eger városa. E patinás város legnagyobb egyesülete, az egri Katolikus Legényegylet, 75 éves jubileumát ünnepelte.

Gyönyörű zászlódiszba öltözött a város. A belvárosban alig volt ház, amelyen a kitűzött nemzeti színű lobogó ne hirdette volna, hogy a Legényegylet ünnepe az egész város ünnepe. A házsorok közé kifeszített pápai zászlók, érseki és Kolpinglobogók hirdették, hogy itt ma olyan ünnepet ünnepelnek, amely az egyházzal is, Kolpinggel is, de egyúttal a nemzettel is. Látszott a városon, hogy örül ennek az ünnepnek és büszke az ünnepet egyesületre. Büszke is lehet rá!

Es mi is büszkék vagyunk az egri Kat. Legényegyletre, arra, hogy 75 éves értékes múlttal rendelkezik, tele küzdelemmel, akarással, tele lélekmunkával és lélekzadagítással és egyúttal keményen állja a jelen harcát is az ifjúság lelki, ipari, emberi nevelésében. Gazdag múlt és értékes jelen után csak erőteljes jövő követhet! Biztosítja ezt a nagy elnök: *vitéz Subik Károly* prelátkanonok egyénisége, aki előtt a legmélyebb tisztelettel hajlunk meg a nagy nyilvánosság előtt, mert benne a magyar Kolping-család igazi, Kolping elgondolása szerinti elnök.

Az egri egylet súlyát, elnökének értékes munkáját értékelte a jubileumon való magas megjelenésével a legelső magyar ipariügyi fórum: *Bornemisza Géza ipariügyi miniszter* is. Maga a megjelenés is már elismerés volt a magyar Katolikus Legényegyletek közel évszázados munkájáért, de az ott elhangzott beszéde országos jelentőségűvé tette a szerénynek indult jubileumot. Jobb, boldogabb kor eljövételét jelenti ez a beszéd a magyar kisiparosság részére, mert hitvallás volt Kolping eszméi mellett!

Az ünnep előzetéjén szerenádott adott az egylet dalárdája a cserkész zenekar közreműködésével *dr. Szmracsányi Lajos érsekszékvédnöknek*, az egyesület szerető szívé *Atyának és Bornemisza Géza miniszternek*.

Az ünnepi hálaadó szentmisét *Kriston Endre* püspök pontifikálta a főszékesegyházban. Az ünnepi szentbeszédet *dr. Holik Sámuel* teológiai tanár mondotta.

A szentmise után gyönyörű menetben felvonultak a város előkelőségeinek vezetése alatt az egylet pártoló és rendes tagjai az egylet dísztermébe a diszközgyűlésre.

A diszközgyűlést a dalárda és zenekar számai nyitották meg. Precíz tudással a Kolping-dalt és az egyleti indulót adták elő *Bitter Desző* érseki tanítóképzőintézeti ének-tanár és *Káddár László* karnagy vezetése alatt.

Vitéz Subik Károly prelátkanonok, elnök megnyitőbeszédében a Kolping-eszmék örök aktualitásáról beszélt. Eger iparos társadalma a példa rá, hogy a Kolping-egyletek értékes munkát fejtenek ki az Egyházzal és a Haza érdekében. Örök célja: mindig jobb, értékesebb iparostársadalmat kiképezni, nevelni! Ez a mindig értékesebb iparostársadalom támasza az egyháznak lelki értékeinek kifejtésében és terjesztésében és támasza a hazának szent céljai megvalósításában.

Utána *Bornemisza Géza ipariügyi miniszter* mondotta el ünnepi beszédét. A beszédet teljes egészében közöljük, mert a magyar közéletben új hangot jelent. Nálunk ma még bátorság kell a katolikus hamisítatlan szociális igazságainak nyílt és tettekre kész hirdetéséhez. És *Bornemisza* miniszter bátran merte hirdetni egri beszédében a kereszténység örök-érvényű szociális igazságait.

Kitörő lelkesedéssel vette tudomásul a diszközgyűlés *vitéz Subrik Károly* elnök bejelentését, hogy az *Ersekszékvédnök* legmagasabb elismerése jeléül *Kusner István* II. elnököt önzetlen, áldozatos egyleti munkájáért kinevezte érseki tanácsossá. Leirhatatlan taps, éljenzések, lelkesedés vette körül a népszerű II. elnököt, aki szerénységével, önzetlen áldozatkészségével, munkaszeretetével meghódította a várost. Szövetségünk büszke *Kusner* elnökre és a sok dicserethez és elismeréshez hozzáfűzők hálás köszönetünket, hogy gazdag lelkeknek oly sok értékét a mi fiainknak adozta.

Az egri jubileum oly szép, felémelő és impozáns volt, hogy az egész Szövetség nevében hálás köszönetünket fejezzük ki: Éljen az egri Legényegylet! Éljen vitéz Subrik Károly kanonok elnök ur! Éljen Kusner István II. elnök ur!

Mi történik a Központban?

Egyleti életünk második nagy programpontja a szaktudás fejlesztése, tökéletesítése. Értékes szakembert kell tagjainkból nevelni. Ezt a nevelést szolgálják a szaktanfolyamok.

Tagjaink foglalkozásuk szerint hét céhbe vannak tömörítve. Mind-egyik a szakmaoktatást illetően önálló életet folytat külön ifjúsági vezetőséggel, öreglegénnyel, jegyzővel, pénztárossal, rendezővel. Maguk a céhtagok választják ki a szaktanfolyam tárgyát és előadóját.

Szeptember végén kezdődtek meg a szaktanfolyamok a céhek keretében.

A *kereshető-céh* Baraczká Nándor öreglegény vezetése alatt áll. Kirakatrendezési és dekorációs tanfolyamot tartanak heti két órában *Szathmáry István* ipariszkolai igazgató előadásában.

A *Cipész-céh* Janó György öreglegénnyel az élen felsőrézszerkezési tanfolyamot tart *Andreyka György* előadó vezetésével. Kezdő és haladó csoportban heti 4 órában tartják a tanfolyamot.

Fodrász-céh öreglegény Horling Ferenc. Az ő tanfolyamuk a legnépesebb. Nagyon sok jelentkezőt vissza kellett utasítaniok. Tanfolyamuk két részből áll: az emléleti rész előadója *Kuba Sándor* iparisk. igazgató, a gyakorlati rész vezetője *Berkó Gyula* 6 oktatóval heti 4 órában.

A *szabó-céh* Tóth Sándor öreglegény vezetése alatt áll. Szabászati tanfolyamukat *Vékony Sándor* előadó vezeti heti 4 órában.

A *Vasas-céh* öreglegénye Csathó József. Motorkezelői tanfolyamot tartanak *Légnam Lothár* iparisk. tanár vezetésével heti 2 órában.

Az *építő-céh* Csák Gyula öreglegény vezetése alatt áll. Szaktanfolyamukat *Soproni Ferenc* építész tartja heti két órában.

Az *asztalos-céh* öreglegénye Mézsaáros István. Szakrajztanfolyamot tartanak. Előadója: *Szabó István* építész.

Ez a kimutatás igazol bennünket mindenki előtt, hogy nem vagyunk teázó, szórakozó egylet. Nem szokásunk a dícserej, de bátran merjük állítani, hogy az országban eddig mi tettünk legtöbbet a segédek szakoktatása terén. Ezt követelték tőlünk mindig egyleti eszméink, Kolping öröksége, amely mellett hűségű kitartunk. És szolgáljuk a segédek, a tagjaink szakoktatását abban a szent hitben, hogy a jelennevelés után ezzel nyújtjuk neki a legnagyobb értéket.

„Minden reformot az emberről és különösen önmagunkról kell kezdeni.”
(Gr. Széchenyi István.)

Kiadja: az Orsz. Közp. Kat. Legényegylet
Felelős szerkesztő és kiadó:
Pintér József.

Hogyan alakítsak Napsugár Leányklubot?

(4. folytatás.)

A Leányklub *jegyzőjének* feladata a „szürke” írásbeli teendők elvégzése. Ő vezeti minden keddi gyűlést, a jegyzőkönyvet, fontosabb eseményekről, kirándulásokról, színházlátogatásokról krónikát vezet. Ő a klub iródeákja. Kötelességének pontos teljesítése nagy fontosságu az évvégi eredmények összesítésénél, a további programok és statisztikák készítésénél.

A *háziasszony* kedves „hangulat-lámpa” a klubban. Szeretettel, kedves mosollyal fogadni minden egyes tagot, üdvözölni őket, vigyázni a rendre, tisztaságra, csinre, otthonossá tenni a klubhelyiséget nem könnyű feladatok egyike. Új tagoknak felkarolása, megismertetése a többi Napsugárral szintén az ő feladata.

Rendezők nehéz munkája: az estélyek rendezése. Sok-sok önmegtartóztatást igényel, tánc helyett, az ajtóban jegyet szedni, vagy a pénztárban ülni, vagy a ruhatár intéznie. Lelkes, buzgó Napsugarak vállalkoznak és ügyesen megfelelnek e nehéz tisztviselésben is, mert tudják, hogy munkájuk pontos elvégzésén mulik az estély anyagi sikere.

Ha vannak olyan szerencsés Klubok, mint a Központ, hogy közelben templom vagy kápolna van, annak gondozását intézze a Klub. Az oltár díszítése, egyházi ruhák varrása és gondozása az a munka, mely minden fiatal lánylelket finomít, felfrémel, szebbé csiszol. 4-6 tagu kápolnabizottság alakítása szükséges, akik ezt rendszeresen, egymás között beosztva intézik. Közös munkák azok, melyek egymáshoz fűzik jobban a tagokat s növelik ragaszkodásukat a klub iránt.

Nehéz és felelősségteljes feladata van a *könyvtárosnak!* A jó könyvtáros gyarapítani, fejleszteni képes a könyvtárt, míg a hozzá nem értő, tisztviselőt könnyen vevő könyvtáros, a legzavdagabb könyvtárt is tönkretelheti. Jó könyveket összeválogatni (könyvek jegyzékét kívánatra küld a központ), csak bekötött könyveket és csak határidőre kikölesönözni a kiadott könyveket, szigoruan beszélni stb., sok törődést, lelkiismeretes munkát kíván.

Ezekben ismertettük a Leányklub tisztikarának munkáját. Ehhez szeretnénk azt hozzáfűzni, hogy a tisztikar csak leányokból állhat. Legényegyesületi dékának, titkárok semmi körülmények között sem intézhetik a leányklub ügyeket. Minden energiájukra szükségse van saját egyesületüknek. Tapasztalatból mondhatjuk, hogy egyesek tubuzgósága csak ellentétes hangokat keltett fel. Ez pedig sem a Leányklubnak, sem a Legényegyesületnek nem válik hasznára. Hiszen ott vannak a főtiszteendő Elnök urak, kik a lelkiélet vezetése közben szerzett tapasztalataikkal, atyai jószággal tudják támogatni a vezetőt és tisztikart. Aztán a vezetőség is, ismeri nagyon jól a fiatal lányok problémáit, meg rendelkeznek is anyai buzgósággal és akaraterevével, hogy át tudják törni magukat a kezdet nehézségein!

Megkönnyíti az alakítás munkáját, ha rögtön felveszik az összekötést a Központtal, amely minden ügyükben testvéri szeretettel siet a nehézségekkel küszködő, alakulni készülő leánysereg segítségére.

Szepesi Iholya.

Egyesületeink életéből

Dombóvár. (Pécs egyhm.) *Pethő Gyula* elnök vezetése alatt élénk élet kezdődött ebben a régi szép együletben. Nagy segítséget jelent a derék *Gál János* dékán, aki fáradhatatlanul buzgólkodik az együleti életben. Nagy lendülettel szervezkednek, el is fogják foglalni az őket megillető helyet Dombóvár társadalmában. *Eljén Dombóvár!*

Kalocsa. (Bácsi Egyhm.) Mély tisztelettel köszöntjük főt, *Mayer Dezső* Act. Cath. titkárt, új elnököt, aki sok szeretettel lát neki a nagy multu egyület felvirágoztatásának. Isten jutalmazó kegyelme kísérje áldozatos munkáját.

Magyarbányhegyes. Főt, *Szimmeiszter István* plebánus fíradhatatlan buzgólkodása folytán dec. 15-én megalakult a Kolping-egylet 43 taggal. *Korhányi Gyula* községi főjegyzőt díszelnöknek választotta meg az alakuló gyűlés. Sok szeretettel köszöntjük az új együletet és Isten áldását kérjük munkájukra.

Debrecen gör. kat. *Seszták Sándor* ügyvezető elnök évi beszámolót küldött. Értékes munkájuk elismerést és dícséretet érdemel. Alapos munkát végeznek sok áldozattal, nagy kitartással. Hálás köszönetet mondunk értékes munkájukért főt, *Papp Gyula* fővédnöknek, *Seszták Sándor* ügy. elnöknek, *Katona Mihály* titkárnak. A Mindenható jutalmazza meg fáradságos munkájukat.

Mezőtúr. (Váci egyházmegye.) Az egyesület elnökének, *Németh Vince* főt, esperes-plebánusnak meghívására a Központ elnöke, főt, *Pintér*

József december 15-én tett látogatást Mezőtúron. A délelőtti 10 órai szentmisét végezte és szentbeszéd kíséretében ünnepélyesen avatta fei az egyesület új tagjait. A templomi ünnepségek után a Katolikus Kör termében ünnepi közgyűlés volt, ahol főt, *Németh Vince* plebánus elnök megnyitotta után a Központ elnöke mondott ünnepi beszédet. *Kevenyi János* tagtársunk olvasta fel „Munka és takarékoság” címen megírt nagyszerű dolgozatát. *Zuberecz Pál* tagtársunk szavalta Mécs: „Vad-és védőbeszéd”-jét, a Napsugárkák gárdájából pedig *Agoston Sárika* szavalta „Véletlen” című költeményét. Este az ipartestület helyiségeben műkedvelő előadás keretében „Az Úr keze” népszínmű került színpadra. Itt is szeretettel emlékezzünk meg az egyület II. elnökéről, főt, *Klekner Tibor* káplán urról, aki igen sok fáradsággal, de lelkes szeretettel teremtette újjá a mezőtúri együletet és indította el a legényegyleti igaz programonok után.

Szeged. (Csanádi egyházmegye.) A főt, Jézus Társasági atyák meghívására és a Rendház vendégségében december 18-án Szegeden tartózkodott főt, *Pintér József* a Központ elnöke. Délután 3 órakor a mult években a szemináriumi növendékek részére tartott előadásai kiegészítéseképpen ismét a szemináriumban tartott a növendékek részére előadást, délután 5 órakor Szeged város plebánusának főt, *lelkész urak* részére és este 8 órakor Szeged város már meglévő vagy

előkészületben lévő katolikus legényegyletek ifjusági gárdája és vezetői részére az ipartestület székházában. Külön hálával és szeretettel meg kell még emlékeznünk itt is főt, *Kerkay Jenő S. J.* atyáról, aki már régen meggyökeresedett legényegyleti szeretetével és pártatlan szervező képességével és aktivitásával vette kezébe a katolikus legényegyletek ügyét Szegeden. Nagyszerű vezetőgárdát hozott össze és nevel főt, *Majtényi Béla* káplánnal, a mórávárosi egyület II. elnökével együtt. Olyan legényegyleti szervezet mihamarabb történő megalakításához látott, amely valóban az alapító Kolping, a Quadragesimo bulla és a Szentséges Atya szíve szerint való lesz és az igazi legényegyleti programonok gyönyörű eredményeit teremti meg.

Kispest. (Váci egyházmegye.) Az egyesület II. elnökének, főt, *Dr. Rába Rudolfnak* meghívására a Központ elnöke főt, *Pintér József* ismételtlen meglátogatta az egyesületet, tárgyalásokat folytatott a városi hatóságokkal az egyesületi székház épületének dolgában. Főt, *Dr. Rába Rudolf* II. elnök igen nagy szeretettel és lelkesedéssel fáradozik az egyület dékánja, *Marosi Endre* és az egyület rendező gárdájának állandó nagy kérésére a székházvétel problémájával, szemrevételezett hazak ügyében a különféle hatóságokkal való tárgyalással. Hisszük, hogy nem sokára a legszebb eredményt jelenthetjük. A fiataliságnak és kitartó akaraterőnek mi ne sikerülne?